

prima instanță: O. Țurcan
instanța de apel: L. Bulgac, E. Palanciuc, V. Sîrbu

dosarul nr. 2ra-542/18

ÎNCHEIERE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Victor Chelari, reprezentat de avocatul Victor Pavlov

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Victor Chelari împotriva Iuliei Dahina cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc și ridicarea sechestrului

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017 prin care a fost admis apelul declarat de Zinaida Armanu, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 mai 2016 și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată

constată:

La 23 octombrie 2014, prin intermediul Oficiului Poștal, Victor Chelari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Iuliei Dahina, intervenient accesoriu ÎM „Coliseum Palace” SRL și executorul judecătoresc Valentin Dușcov cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc și ridicarea sechestrului.

În motivarea acțiunii a invocat că prin încheierea executorului judecătoresc Valentin Dușcov (procedura de executare nr. 152-235/14), a fost dispusă aplicarea repetată a sechestrului pe bunul imobil și anume, apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, în complexul locativ „Coliseum Palace”, care îi aparține cu drept de posesiune și folosință.

Indică că anterior, executorul judecătoresc Valentin Dușcov a aplicat, în cadrul aceleiași proceduri de executare (nr. 152-132/13), sechestrul pe același bun imobil nr. cadastral XXXXX.

Afirmă că nu cunoaște conținutul încheierii nr. 152-235/14, deoarece nu a primit copia acestui înscris.

Susține că prin încheierea Judecătoriei Cahul din 25 februarie 2013 a fost dispusă anularea încheierilor nr. 152-132/13 din 31 iulie 2013 și nr. 154-1075 din

1 august 2013 a executorilor judecătorești Valentin Dușcov și Nadejda Condrea, prin care a fost aplicat sechestrul pe bunul imobil amplasat pe str. XXXXX mun. XXXXX.

Menționează că prin decizia Curții de Apel Cahul din 23 mai 2014 a fost menținută încheierea primei instanțe fără modificări.

Relevă că despre aplicarea sechestrului repetat de către executorul judecătoresc Valentin Dușcov, dânsul a aflat la 20 octombrie 2014, când s-a prezentat la ÎM „Coliseum Palace” SRL pentru a efectua o plată în contul ratelor scadente, stabilite prin contractul de leasing financiar nr. FL 20/2012 din 8 octombrie 2012.

Notează că asemenea plăți dânsul le efectuează din luna iulie 2013, după semnarea contractului de cesiune a creanței din 21 iunie 2013.

Precizează că prin somația nr. 152 – 269 din 16 septembrie 2014 expediată de către executorul judecătoresc Valentin Dușcov în adresa ÎM „Coliseum Palace” SRL, a informat proprietarul bunului imobil despre aplicarea sechestrului asupra mijloacelor financiare în sumă totală de 275172 lei și interzicerea ÎM „Coliseum Palace” SRL de a transmite debitorului sau altor terțe persoane bunurile sechestrate fără acordul executorului judecătoresc până la noi indicații.

Obiectează că executorul judecătoresc greșit a aplicat prevederile art. 98 Cod de executare, deoarece din conținutul somației rezultă că sunt urmărite bunurile debitorului Iulia Dahina, domiciliată pe str. XXXXX or. XXXXX, pe când sechestrul este aplicat pe apartamentul nr. X situat pe str. XXXXX mun. XXXXX, pe care dânsul îl deține cu drept de posesie și folosință în baza contractului de cesiune a creanței din 21 iunie 2013.

Remarcă că la 21 iunie 2013, cedentul Iulia Dahina i-a transmis cesionarului Victor Chelari creanțele care rezultă din contractul de leasing financiar nr. FL 20/2012 din 8 octombrie 2012, astfel fiind substituită în drepturile și obligațiile asumate prin contractul de leasing financiar semnat cu proprietarul apartamentului ÎM „Coliseum Palace” SRL.

Sușține că sumele achitate de cedenta Iulia Dahina în perioada anilor 2012 – 2013 au fost acceptate de ÎM „Coliseum Palace” SRL cu titlu de plată a costului apartamentului nr. X, ulterior cedat la 21 iunie 2013 în schimbul unei compensări echivalente.

Menționează că ÎM „Coliseum Palace” SRL nu deține în conturile sale bancare o sumă de bani în cuantum de 275172 lei care i-ar aparține Iuliei Dahina.

Consideră că executorul judecătoresc ilegal a aplicat repetat sechestrul pe apartamentul nr. X situat pe str. XXXXX mun. XXXXX, sub pretextul urmăririi bunurilor debitorului Iulia Dahina.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 161 alin. (1) – (3), 163³ Cod de executare, art. 9, 16 alin. (2) din Legea cu privire la leasing, art. 556, 557, 558, 559 Cod civil, art. 166-168 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea integrală a încheierii executorului judecătoresc Valentin Dușcov nr. 152-235/14, ridicarea sechestrului aplicat repetat asupra apartamentului nr. X situat pe str. XXXXX mun. XXXXX.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 10 decembrie 2014 a fost atrasă în proces Zinaida Armanu în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 24 februarie 2015 a fost admisă acțiunea parțial, ridicat sechestrul aplicat pe apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX nr. cadastral XXXXX.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 1 iulie 2015 au fost admise apelurile declarate de Victor Chelari și intervenientul accesoriu Zinaida Armanu, casată integral hotărârea Judecătoriei Cahul din 24 februarie 2015 cu restituirea pricinii în prima instanță care este competentă să judece pricina – Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 mai 2016 a fost admisă acțiunea și anulată încheierea executorului judecătoresc Valentin Dușcov din 12 septembrie 2014 privind aplicarea sechestrului pe cota – parte din bunul imobil nr. cadastral XXXXX, apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017 a fost admis apelul declarat de Zinaida Armanu, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 12 decembrie 2017, Victor Chelari, reprezentat de avocatul Victor Pavlov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Cu referire la prevederile art. 432 alin. (1) și 434 alin. (1) CPC, susține că analiza deciziei recurate denotă caracterul nefondat al acesteia. Or, prin această decizie a fost anulată o hotărâre emisă în conformitate cu normele materiale și procedurale.

Specifică că a recepționat copia deciziei motivate la 14 octombrie 2017, prin urmare, recursul este declarat în interiorul termenului legal.

Afirmă că la momentul de față Victor Chelari a achitat integral ratele de leasing, iar menținerea în continuare a sechestrului aplicat ilegal, face imposibilă exercitarea dreptului de proprietate pe deplin.

La 19 martie 2018, Zinaida Armanu a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului declarat de Victor Chelari ca fiind inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel din 14 septembrie 2017.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 13 octombrie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 31, vol. II), careva date cu privire la recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victor Chelari, reprezentat de avocatul Victor Pavlov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Victor Chelari, reprezentat de avocatul Victor Pavlov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Victor Chelari, reprezentat de avocatul Victor Pavlov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Victor Chelari, reprezentat de avocatul Victor Pavlov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton